Siyonist terör cebren yenilmeli! İsrail'e karşı İran'ın yanındayız!

Devrimci İşçi Partisi Bildirisi

18 Haziran 2025

Siyonist terör devleti İsrail, 13 Haziran sabahı itibarıyla, İran'a karşı hava saldırılarıyla birlikte açık bir savaş başlattı. İsrail'in saldırılarına karşı savaşın ilk gününde pasif kalan İran devletinin, ikinci günde daha etkili bir savunma pozisyonuna geçebilmiş olması ve her ne kadar sınırlı da olsa savaşın ilk iki gününde ardı ardına karşı saldırılar gerçekleştirebilmiş olması savaşın uzunca bir süreye yayılabileceğini gösteriyor.

Bu savaş, İsrail'in El Aksa Tufanı'ndan itibaren 20 aydır bütün Batı Asya (Ortadoğu) çapında sürdürmekte olduğu stratejinin yeni bir evresine girmesi anlamına geliyor. Siyonist devlet, 7 Ekim 2023 olaylarının emperyalist ülkelerde kendi lehine yarattığı tepkiden yararlanarak Gazze halkını soykırım ve etnik arındırma yoluyla vatanından koparmaya girişmiş, Trump'ın iktidara gelmesi sonrasında bu imha ve sürgün savaşını derinleştirmiş, bu stratejik çabada karşısında yükselen baş engel olarak "Direniş Ekseni"nin bütün unsurlarını teker teker yenilgiye uğratmaya yönelmiştir. Lübnan'da Hizbullah'ı hareket edemez hale getirmiş, Suriye'deki Baas rejiminin Türkiye ve emperyalizmin yardımıyla devrilmesini sağlamış, şimdi de en sonunda Direniş Ekseni'nin belkemiği konumunda olan İran'a savaş açmıştır. Bu sadece İsrail-İran savaşı değildir, bir Batı

Asya savaşıdır. Emperyalizm-Siyonizm ikilisi Batı Asya'yı dikensiz gül bahçesi haline getirme operasyonunu birlikte yürütüyor. Irak ve Yemen sıradadır.

İkircikliğe ve tereddüde yer yok! İran'ın yanındayız! Batı Asya'da barışın yolu emperyalizmin ve Siyonizmin yenilgisinden geçer!

Böylesi bir savaşta, ülkemizin ve Batı Asya'nın emekçi halkları için ikircikliliğe yer yoktur. Geçmişte, başta ABD'nin Irak işgali olmak üzere bölgemiz halklarının ve devletlerinin, emperyalizmin tankı tüfeğiyle zapturapt altına alındığı diğer örneklerde olduğu gibi, emekçi halkın çıkarı emperyalizmin ve onun uşağı Siyonizmin saldırısının püskürtülmesindedir. Şartların oluştuğu durumlarda, bu savaşın başarılı bir savunmanın ötesine taşınması ve Siyonist terör devletinin zor yoluyla ortadan kaldırılması da emekçi halkımızın çıkarınadır. Bu savaşa emekçi halkın tarafından bakan Devrimci İşçi Partisi, tam da bu bilinçle, haklı savaşında İran'ın yanındadır. İran bu savaştan muzaffer çıkmalı, haydut İsrail devleti ezilmeli ve onun arkasındaki büyük güç olan ABD emperyalizmi de İsrail'le birlikte yenilgiye uğratılmalıdır.

İran'da işçi iktidarını askerî cephede zaafları derinleştirmek için değil zaafları gidermek ve zaferin gerektirdiği seferberliği sağlamak için savunuyoruz!

İran'daki mollalar iktidarının doğasına dair başka şartlarda dile getirilmesi son derece haklı kaygıların İran'ın haklı vatan savunması konusunda bir tereddüde yol açmasına izin verilmemelidir. İran halkının, en başta da 2019'da yoksul emekçilerin iş ve aş için, 2023'te ise kadınların hürriyet özlemiyle verdiği yiğit mücadelenin, emperyalizm ve Siyonizmin elinde silah haline getirilmesi, İran'a yağan bombaların kılıfı olarak kullanılması hem bu mücadelelere, hem de anti-emperyalist davaya aynı anda ihanet etmek anlamını taşır. Yaşanan, Siyonizm'in bölgemiz halklarına açtığı savaşın yeni bir doruk noktası, İran'ın hayatta kalma mücadelesidir. Emperyalistler sabah akşam İsrail'in kendini savunma hakkından söz ediyor. Asıl İran'ın kendini savunma hakkı vardır.

Bu meşru vatan savunmasının, özellikle ilk günde beklenen başarıyla gerçekleştirilememesi, özellikle İran ordusunun ve idarî olarak ordudan özerk hareket eden bir askerî oluşum olan Devrim Muhafızları'nın üst düzey komutanlarının ve İran nükleer programının önde gelen bilim insanlarının nokta atışı suikastlarla öldürülmesi, İran'ın içinde bulunduğu ciddi askerî ve istihbari zafiyeti de ortaya koymaktadır. Bu durumu İran aleyhinde ve Siyonizme destek olacak şekilde suistimal edenler abartılı yorumlarla adeta bir propaganda savaşı yürütüyor. Biz ise bu savaşta tereddütsüz biçimde İran'ın zaferini istiyoruz. Tam da bu zaferi isteyen,

yaşanan zaafın sebepleri üzerine düşünmelidir. Özellikle kadınlara, azınlıklara ve işçi-emekçi kitlelere karşı uyguladığı zor ve baskı politikasıyla bir dizi toplumsal kesimi Siyonizmin propagandasına açık bırakan, emperyalist ve Siyonist istihbarat örgütlerinin kolay yoldan insan kazanmasının yolunu açan gerici mollalar iktidarı, açıkça Siyonizme karşı daha başarılı bir savaş yürütülmesinin önüne geçen bir zayıf karın haline gelmiştir. Dolayısıyla hâlihazırda yaşanmakta olan savaşta İran'ın zaferinden yana olmakla birlikte İran'da, Arap dünyasında ve Türkiye'de, Siyonizme ve emperyalizme karşı halkımızın özlem duyduğu zaferleri kazanabilecek olan gücün, emekçi halkı bir yumruk gibi birleştirecek olan işçi sınıfı iktidarı olacağını da vurguluyoruz.

Soykırımcı İsrail'in nükleer cephaneliği illegal ve gayrimeşrudur! Vatan savunması yapan İran'ın nükleer programı meşru bir haktır!

Emperyalist ve Siyonist propagandanın, bu barbarca savaş ilanını meşrulaştırmak için yaptığı cambazlıkların elle tutulur yanı yoktur. İran'ın uranyum zenginleştirmesine, nükleer silah edinme potansiyelinin olmasına dair argümanlar dünya halklarının aklıyla alay etmektir. İsrail'in, Batı Asya ve Kuzey Afrika coğrafyasında nükleer cephaneliğe sahip tek devlet olduğu bilinmektedir. Dahası İran, uluslararası Nükleer Silahların Yayılmasının Önlenmesi Antlaşması'nın imzacısı iken, İsrail bu antlaşmaya hiçbir zaman taraf olmamıştır. Yani İran'ın uranyum zenginleştirmesini bir tehdit, Siyonistlerin buna diş bilemesini ise İsrail'in kaygıları olarak nitelendirmek, yalnızca emperyalizmin yalanlarını tekrarlamaktır. İran nükleer programını barışçı sınırlarda tutmaya hazır olduğu, bir dizi anlaşma ile ve Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu'na kapılarını açarken göstermiştir. Böyle olmasaydı bile, bölgede sadece İsrail'in nükleer silaha sahip olma hakkı olduğunu kim iddia edebilir? İsrail'in nükleer tehdidi altında olan İran'ın nükleer silah sahibi olarak bu tehdidi caydırması meşru bir haktır.

Siyonist saldırganlığı himaye eden ABD ve Batı emperyalizmi arabulucu olamaz

Saldırılar emperyalizmin ikiyüzlülüğünü açıkça ortaya koymuştur. İktidara gelmeden önce, kendini barışın adayı olarak satan ABD Başkanı Donald Trump, İran'la nükleer müzakereleri sürdürürken, İsrail terörünü tasması gevşek tutulan bir saldırgan köpek olarak kullanmaktadır. Kendilerini Trump'ın aksine demokratik güçler olarak pazarlayan Fransa Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron ve Britanya Başbakanı Keir Starmer, İran'ın karşı hamlelerine cevaben İsrail'in savunmasında rol üstlenebileceklerini belirtmekten çekinmediler. Filistin devletini tanıma yolunda gerçekleştirdikleri bir dizi diplomatik inisiyatifi de duraklattılar. Filistin'de Siyonist soykırıma karşı bizzat emperyalist ülkelerin halkında dahi

gelişen devasa öfkeyi dizginlemek için yapılan bu hamlenin, İsrail'in savunmasına koşmak için duraklatılması çarpıcıdır. Emperyalistler için soykırım mağduru Filistinlilere verilecek sembolik tavizlerin bile ancak soykırımcı İsrail'in askerî müdafaası başarıyla gerçekleştirildikten sonra gelebileceği ayan beyan ortaya konmuştur. Bölgemize emperyalistlerin Amerikalısından da, Avrupalısından da gelecek selamet yoktur. Siyonist terörün sonu, emperyalistlerin arabuluculuğuyla değil, emperyalizme karşı amansız bir mücadeleyle gelecektir.

Siyonizmle açık ya da örtülü işbirliği suçtur! Halklar karşı, iktidarlar hizmetkâr!

Emperyalistlerin çarpıcı riyakârlığı kadar, bölge iktidarlarının işbirlikçi doğası da bu savaşla bir kez daha hatırlanmıştır. Halklarının vereceği tepkiden korkarak İsrail'e kınama açıklaması yapan işbirlikçi Arap iktidarları, sadece İran'a haklı vatan savunmasında hiçbir somut destek vermemekle kalmayıp, İsrail'in savunmasına da koşmaktadır. İran'ın İsrail'e yönelik füze ve dron salvoları, adeta ilk savunma hattı olarak önce Ürdün'ün hava savunma sisteminden karşılık görüyor. Yemen'den İsrail'e atılan füzelere karşı aynı rolü Suudi Arabistan ve Mısır üstleniyor. Siyonist teröre karşı atılan bu füzeleri, hava sahalarının güvenliğini bahane ederek düşüren bu iktidarların, İsrail'den Yemen'e ve İran'a giden hava araçlarına karşı hiçbir şey yapmamaları ise asıl niyeti ortaya koyuyor. ABD'nin başta Katar, Bahreyn, Birleşik Arap Emirlikleri (BAE), Kuveyt hattındaki askerî üsleri İran'a karşı bir ileri cephe rolü görüyor. Bu işbirlikçiler Siyonistlerin en büyük kozlarından biri olsa da, tam tersinden, savaşın derinleşmesi, başta Ürdün gibi ciddi bir Filistinli nüfusun, ya da Bahreyn gibi çoğunluk Şii nüfusun bulunduğu ülkelerde işbirlikçi iktidarlara karşı halk hareketlerini tetikleyebilir. Arap dünyasındaki kitlelerin, Siyonizmin işbirlikçilerini devirmek için ayağa kalkması, hem özel olarak savaştaki hem de genel olarak bölgedeki dengeleri değiştirebilecek en büyük umuttur.

Türkiye'den İran'a sözde, İsrail'e özde destek

Türkiye'de istibdad rejimi de, rüşvet-i kelam açıklamalarla yetinirken, Siyonizme direnişe gerçekten destek olarak herhangi bir adım atmaktan imtina ediyor. İsrail'e karşı yapılan yüksek perdeden açıklamaları, İran'a ya da Filistin direnişine askerî destek, İsrail'e karşı ambargo ya da İran'dan yollanan füzelere karşı Siyonistlerin gözü kulağı olan Kürecik Üssü'nün kapatılması gibi somut adımlar izlemiyor. Siyonizme fiilî destek anlamına gelen bu tabloya derhal bir son verilmelidir. Başta memleket toprağında bir zillet abidesi olarak duran Kürecik ve İncirlik üslerinin kapatılması olmak üzere, Siyonist İsrail'in saldırılarına verilen fiilî askerî destek kesilmelidir. İsrail'e yönelik somut yaptırımlar uygulanmalı, Siyonist elçilik kapatılmalı, İsrail'e tam ambargo derhal hayata ge-

çirilmeli, ülkemizdeki iktidar sahipleri bu zillete son vermelidir.

İstibdadın İsrail'e karşı gerçek bir tepki göstermiyor oluşunun ardında, tüm makyajına rağmen emperyalizm ve Siyonizm taraftarı olması yatmaktadır. Fakat emperyalizm ve Siyonizmin İran'a açtığı bu savaşta emperyalizmin nihaî olarak hedef alacağı, fiilen cephede emperyalistlerin teçhiz ettiği Ukrayna ordusuna karşı savaşan Rusya ve Güney Çin Denizi'nde ABD ve müttefikleri ile gerilimler yaşamaya devam eden Çin'den de İran'a önemli bir destek gelmemektedir. Gelişmeler aksi istikamette ilerleyebilir elbette, ancak içinde bulunduğumuz bu ilk aşamada iki gücün de sesi cılız çıkmakta, ABD ve İsrail'i durdurmaktan uzak bir görüntü vermektedirler. Bu durum, Putin'in de Çin Komünist Partisi'nin de emperyalizme karşı verilmesi gereken mücadelede bu iki ülkenin zayıf karnı olduğunu bir kez daha göstermektedir. Trump'la anlaşma arayışları yavaş yavaş suya düşen Rusya, İsrail ile sürdürdüğü oportünist siyasetin de bedelini ödemek üzeredir. Sadece Batı Asya'da İsrail ile çelişki yaşamamak değil, İsrail'i Balkanlarda güçlendirmek de Putin'in herzelerinden olup, İran'ın düşmesi ile bir anda emperyalistleri Hazar'da görecek olan da kendisidir. Rusya yakın zamanda İran ile hiçbir işe yaramayacak bir stratejik ortaklık anlaşması imzalamıştır. Bu anlaşma, böyle bir saldırı durumunda Rusya'nın İsrail'e silah satmaması gibi gülünç denebilecek unsurlar içermektedir. Ama daha da vahimi, Rus gazetelerinde İran'a saldırı sayesinde petrol fiyatlarının artmış olmasının Rusya'nın lehine olduğunun yazılıyor olmasıdır. Çin ise aynı anda "tüm tarafları sükunete davet eden" bir açıklama ile yetinmektedir. Bu örnekler bize, Rusya ve Çin'de devrimci mücadelenin yakıcılığını bir kez daha kanıtlar niteliktedir.

Eşiğine geldiğimiz dünya savaşını devrim önler! İnsanlık Enternasyonalle kurtulur!

Bu savaşın nasıl sonuçlanacağına, Amerika'nın savaşa girip girmeyeceğine, Arap kitlelerinin "oyun değiştirici" bir kalkışmaya girişip girişmeyeceğine, savaşın sonucu ne olursa olsun mollalar rejiminin bu badireyi de atlatıp atlatmayacağına dair öngörüler bu aşamada spekülasyondan öteye gidemez. Buna karşılık, savaşın daha ilk günlerinden itibaren ortaya koyduğu bir büyük sonuca işaret etmek gereklidir. İsrail-İran savaşı, bir Üçüncü Dünya Savaşı'nın eşiğinde olduğumuzu bir kez daha ortaya koymuştur. Devrimci İşçi Partisi'nin 2016'da bu tehdidin "elle tutulur, somut, güncel" hale gelmesi dolayısıyla topladığı olağanüstü kongrenin öngörüsü adım adım doğrulanıyor.

Üçüncü Dünya Savaşı'nın zaten başlamış olduğunu söylemek sansasyon meraklısı gevezeliktir. Başlayınca kimsenin bunu yüksek tahlillerle izah etmesi gerekmeyecek, başladığını herkes anlayacaktır. Ama NATO'nun Zelenski yönetimindeki Ukrayna'yı Rusya'nın üzerine salmasından İsrail'in Gazze'deki soykırımına, şimdi de İran'a bütün gücüyle saldırmasına kadar sadece üç yıl için-

de olanlar, 1930'lu yıllarda İkinci Dünya Savaşı'nı haber veren gelişmelerden (Habeşistan, İspanya, Münih, Çin vb.) bile daha sağır edici uyarılardır.

Öyleyse, proleter sosyalistleri ve öncü işçiler bugün yaşanan tek tek savaşlara ilişkin şiar ve talepleri elbette önemsemeli ama bunlarla yetinmemelidir. İnsanlık, yakın bir gelecekte barbarlığı engelleme göreviyle karşı karşıya kalacaktır. Gazze soykırımı bunun ilk ifadesidir. Demek ki görev barbarlığı yenilgiye uğratmak için bütün ülkelerde devrimci işçi partileri kurmak ve bunları birleştirmek için bir dünya partisi, bir devrimci Enternasyonal inşasına adım atmaktır. İlk iki dünya savaşına son veren, işçi sınıfının devrimleri olmuştur. Üçüncüsünü engelleyecek ya da başlamasını engelleyemezse bile bitirecek olan da işçi sınıfının tekil ülkelerden başlayarak masaya yumruğunu vuracağı devrimler ve nihayetinde sosyalist dünya devrimi olacaktır.

İncirlik ve Kürecik derhal kapatılsın!
İsrail'e tam ambargo!
Emperyalist/Siyonist saldırganlığa ve Gazze soykırımına karşı savaş!
Yıkılsın Siyonist İsrail devleti!
Kahrolsun emperyalizm!
Ya sosyalizm ya barbarlık!
Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!